

בפני כבוד השופטים: רות אור, משה רביד וצבי זילברטל תאריך: 17/12/2000

פסק דין

1. המשיבים 1 ו-2, _____ אברהם _____ דבי (להלן - המשיבים), הם שוטרי משמר הגבול, והם התערבו ב-1992, כאשר שוטרות חיב"ה ביקשו תעודת זהות מהמערער ומחברו שהגיע מהשטחים.
2. המשיבים רצו להרשים את שוטרות חיב"ה והתנהגו התנהגות בלתי ראויה כלפי המערער, עצרו אותו, ערכו עליו חיפוש, הטיחו ראשו בקיר, והאשימו שהתחצף אליהם, תקף אותם וניסה למשוך מהם נשק.
3. מעניין, כי המשיבים החליטו שלא לעצור דווקא את תושב השטחים.
4. נגד המערער הוגש כתב אישום, אולם המדינה חזרה בה ממנו.
5. המערער נעצר ל-48 שעות.
6. בית המשפט קמא קבע, שהוא מאמין למערער ולחברו ולא מאמין כלל למשיבים. וכי, המשיבים ניסו לחפות על מעשיהם ועל כן האשימו את המערער בעבירות שלא ביצע.
7. בית המשפט קמא קבע, כי גם מדינת ישראל אתראית למעשה המשיבים משום שנתנה להם גיבוי במקום להוקיעם.
8. המדינה טוענת, כי העמידה את המשיבים לדין משמעותי, אולם הם זוכו ולכן נתנה להם גיבוי.
9. בית המשפט קמא קבע, שלא מצא כל אשם תורם במערער.

בפני כבוד השופטים: רות אור, משה רביד וצבי זילברטל תאריך: 17/12/2000

10. בית המשפט קמא קבע, כי נזקו העיקרי של המערער הוא נזק לא ממוני, משום שלא הוכח נזק ממוני.
11. בית המשפט קמא אמד את הנזק הלא ממוני של המערער ב- 13,000 ש"ח נכון ליום פסק הדין ב- 25.5.00.
12. המערער מערער על הפיצוי הנמוך שנפסק לו.
13. גם לנו נראה, כי הפיצוי שנפסק למערער איננו עומד ביחס נכון לעוול שנעשה למערער על ידי שני המשיבים. אמנם, לא נגרם לו נזק פיזי ולא הוכח נזק ממוני, אולם הוא הושפל ונעצר ל- 48 שעות ואפילו הוגש נגדו כתב אישום שהמדינה חזרה בה ממנו לאחר מכן. בהתחשב בכל אלה, ראוי המערער לפיצוי העולה על הפיצוי שנפסק לו על ידי בית המשפט קמא, מה גם שהסכום שנפסק על ידי בית המשפט קמא - נפסק שמונה שנים לאחר האירוע, ולא הביא בחשבון ריבית והצמדה.
14. בהתחשב בכל האמור, אנו פוסקים למערער פיצוי בסך 40,000 ש"ח נכון להיום.
15. אין צו להוצאות בערעור. ההוצאות שנפסקו בבית המשפט קמא - יעמדו בעינם.

ניתן היום, כ' בכסלו תשס"א, (17 בדצמבר 2000), במעמד הצדדים.

צבי זילברטל, שופט

משה רביד, שופט

רות אור, שופטת